

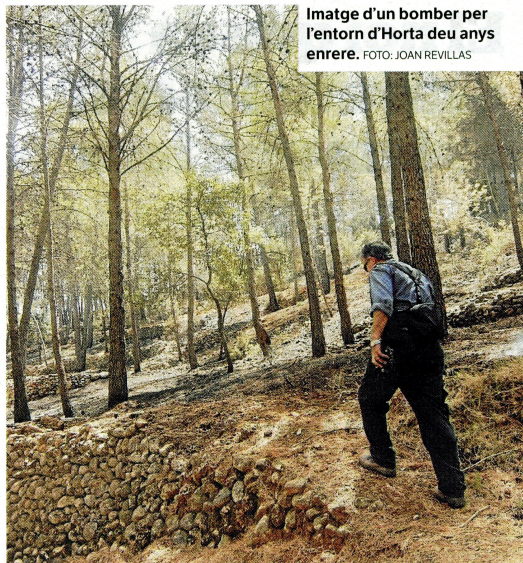
La Generalitat reforça el servei de bus al Montsià.

Dilluns milloren les freqüències entre la Sénia, Godall, la Galera, Santa Bàrbara i Masdenverge amb Amposta i entre la Sénia, Godall, la Galera, Santa Bàrbara i Vinallop amb Tortosa.

Aproven 90 projectes de pesca.

Agricultura aprova 5,3 M€ en ajuts adreçats a fomentar una pesca i una aqüicultura sostenibles i a comercialitzar i transformar els productes pesquers.

Imatge d'un bomber per l'entorn d'Horta deu anys enrere. FOTO: JOAN REVILLAS

qualsevol maniobra hem de seguir una sèrie de passos per la nostra pròpia seguretat». Són paraules de Ricard Expósito, cap de la Regió d'Emergències de les Terres de l'Ebre, amb qui parlem per conèixer la realitat del territori.

«En deu anys no hi ha hagut un canvi molt significatiu de les Terres de l'Ebre -apunta Expósito-. Cada vegada s'abandona més el camp i està més sec. No plou menys, malgrat que la mateixa quantitat cau en menys dies, els períodes sense precipitacions són més llargs i l'aigua corre però no beneficia les plantes ni el sòl. Això és conseqüència del canvi climàtic».

Un dels principals aprenentatges de l'incendi d'Horta va ser adquirir la capacitat de sacrificar territori per confinar el foc. Prendre una estratègia menys ofensiva i més defensiva. Un exemple el vam veure a finals de juny, quan la Ribera d'Ebre va patir un altre incendi de magnituds importants. Amb més de 5.000 ha cremades, va ser el segon foc forestal més gran a Catalunya dels darrers vint anys. «Era un foc complicat que feia salts quilomètrics. Has de saber quina part vas a buscar perquè si no se't pot

escapar de les mans. Tenir molt clar els punts que pots confinar. A més, necessites una visió global de cap a on anirà. En aquest sentit el 80% de la superfície cremada va ser durant les primeres hores i la resta els altres dies. Això és perquè vam escollir l'estratègia encertada», conclou el cap de Bombers a les Terres de l'Ebre.

Una altra de les veus autoritzades per parlar sobre l'incendi d'Horta és Marc Castellnou, cap del GRAF: «He tornat més de 200 vegades al lloc dels fets, ja que de cada accident s'aprenen lliçons com que en situacions límits hi ha protocols de seguretat que no funcionen».

Busqueu algun responsable? «La responsabilitat és de tots nosaltres com a individus -sentencia Castellnou-. Vivim en una societat egoista en què tot el que passa és culpa d'algú altre, quan és nostra. La nostra manera de consumir gestiona el paisatge. De si menjo d'aquí o d'allà. Són hàbits. Els polítics han d'aportar les plataformes que generin una seguretat, però el consum és particular».

La coordinació del territori i de l'ecologia forestal és clau per prevenir incendis: «Amb el canvi climàtic tenim un repte immens. La massa forestal seguirà creixent i madurant, ja que s'ha abandonat el món rural a totes les escales. Els bombers apaguem les flames però no evitem l'incendi, això ho fa la gestió del paisatge. Per tenir un entorn que s'adapti al canvi climàtic s'han de prendre polítiques a llarg termini, però hem de pressionar i comprometre'ns com a societat. No val lamentar-se quan ja és massa tard».

Abans d'acabar Castellnou ens deixa una frase per pensar. «Catalunya s'estima el paisatge com a decorat, no com a element viu que s'ha de gestionar. Parlem de país, però ens estimem massa el melic».

Josep Pallàs Bomber

«LA MILLOR PREVENCIÓ ÉS PRENDRE CONSCIÈNCIA DEL QUE POTS FER TU»

Entrevista

Va sobreviure a l'incendi d'Horta patint cremades al 70% del cos i treballa per minimitzar els riscos i els incendis forestals

I. D. S.
HORTA DE SANT JOAN

El bomber Josep Pallàs Carrera (la Pobla de Segur, 1972) va sobreviure a l'incendi d'Horta de Sant Joan després de quedar atrapat pel foc junt amb els companys del GRAF Lleida Ramón Espinet, Jaume Arpa, Pau Costa, Jordi Moré i David Duaigües, que malauradament van perdre la vida. Deu anys després d'aquella desgràcia segueix al cos, ara supervisant i fent docència sobre el comportament i conseqüències del foc.

Deu anys després, què hem après d'Horta de Sant Joan?

A escala de Bombers, hem de ser crítics. S'ha trencat un tabú per entendre que s'ha de poder parlar de tot. Per exemple, després d'un accident per aprendre i suavitzar la tensió. Això també ha ajudat a entendre que anar a un incendi forestal no és qualsevol cosa. En aquests escenaris, hem passat d'una estratègia ofensiva a una defensiva, entenent que si no hi ha vides en joc, ni punts sensibles, és millor deixar fer al foc, que cremi. Tal com es va fer a Tivissa anys més tard.

Amb el temps el paisatge es regenera.

El foc és un element més de la natura que la fica en sintonia. Nosaltres som l'element trenca-dor. El territori canvia perquè així ho considerem, no per un Gran Incendi Forestal (GIF).

L'he sentit dir que Catalunya és país de foc.

Quan vam néixer els Bombers de la Generalitat es deia que Catalunya era vora d'un 30% de massa forestal. Ara estem al voltant d'un 70%. Tota aquesta extensió forestal junt amb la sequera que es dona a la ribera del Mediterrani i el canvi climàtic, que provoca temperatures més altes amb menys humitat, ens fa susceptibles de patir més incendis. El foc sempre ha existit i existirà però ara tenim el doble de combustible i això costa d'entendre a la societat.

Imatge de Josep Pallàs a la sala central. FOTO: BOMBERS DE LA GENERALITAT

Què el preocupa deu anys després de l'incendi?

Em preocupa que es va fer una comissió parlamentària per treure'n conclusions i del que es va redactar s'ha fet ben poc. Que hi hagi un foc com el de la Ribera d'Ebre i dos dies després ja no se'n parli. Que amb la despoblació rural s'ha abandonat el territori. Que cada any morin persones a causa d'incendis a Portugal, Grècia o els EUA, i no siguem tan diferents. Que el poder judicial faci responsable d'un GIF als bombers com ha passat a Portugal. Però sobretot que hem de gestionar i adaptar el territori per minoritzar els riscos. El nostre taló d'Aquil·les són els incendis forestals. En aquest sentit em preocupa el 'marrón' que deixarem als nostres fills.

Com ho combatem?

La millor manera de prevenir incendis és prendre consciència del que pots fer tu. Si vius a una ciutat i només vas al bosc a passejar, compra productes de proximitat. Donant suport a la nostra ramaderia i pagesia estem ajudant a gestionar el territori. El que comprem al súper o al mercat és determinant. Nosaltres som els arquitectes del territori que deixarem i aquests hàbits en són la clau.

Ha tornat a l'escenari d'Horta?

Forma part del procés de recuperació. Al principi em va costar, però amb el temps i el suport de la família i amics ho he patit. Cada any hi anem a pintar l'escultura, volem dissenyar un traçat per la zona i enguany fem una cursa en memòria dels companys que van morir (impulsada des del blog www.horta10.com). És una zona molt maca amb paisatges d'Horta, Arnes i els Ports.

La cursa ajuda que la societat es conscienciï.

També vam fer un documental (*El gran silenci*), que va arribar a molta gent i va ser alliberador. La Fundació Pau Costa també ha promogut una exposició itinerant per Catalunya amb dibuixos de Pep Serra. I durant l'any fem xerrades, tot amb l'objectiu que la gent prengui consciència.

Es va plantejar deixar el cos de Bombers?

Al principi sí. Pensava deixar Bombers i el GRAF. Però amb el temps i el suport dels companys recordes que és el que t'agrada. La teva feina. I a través d'ella i de la mateixa experiència puc fer didàctica per minimitzar els accidents. Hem d'entendre que la mare natura tornarà a actuar i la millor manera de protegir i prevenir és l'autoprotecció.

Homenatge Cursa i marxa de muntanya a Horta

● Demà a les 8 hores del matí es duran a terme una cursa (14 km) i una marxa (9 km) pel Massís del Port, amb uns itineraris que passaran per la Zona 0 de l'incendi del 2009 a Horta de Sant Joan. A més, a les 12h al Mirador dels Ports també es vol retre un sentit reconeixement en record dels bombers que hi van perdre la vida.